

180

121
226

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ **นางนงเยาว์** สถานที่ตำรวจ **ชนะสงคราม** อำเภอ **เพกพระนคร** จังหวัด **กรุงเทพฯ**
รับเสรี วันที่ **๖** เดือน **ก.ค.** พ.ศ. **๒๕๐๔**

เป็น **ผู้กล่าวหา**

พ.ต.ท. จี.วิชัย แรงแก้ว ผู้กล่าวหา
นางนงเยาว์ ~~รับเสรี~~

คดีระหว่าง **๗** { **พล.ต.ท. อภิสิทธิ์ อภิรมย์สมบัติ** กับ **พ.ต.ท. อภิสิทธิ์ อภิรมย์สมบัติ** ผู้ต้องหา

ต่อหน้า

พ.ต.ท. อภิสิทธิ์ เจริญเจริญ **สว.ต.สน.ชนะสงคราม**
ร.ต.อ.จักรทิพย์ กุญชร **ต.อ.บุรุษ** **สว.ต.สน.ชนะสงคราม**

สอบสวนที่ **บ้านเลขที่ ๕๕ ซอยเสนานิคม ๑**

ชื่อ **นางนงเยาว์** **รับเสรี** อายุ **๔๓** ปี

เชื้อชาติ **ไทย** สัญชาติ **ไทย** ศาสนา **พุทธ**

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบี้ยหวัดหรือมีบำเหน็จหรือมีบำนาญ ให้ลงตามประเภทรับ)

รับราชการ

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ **๕๕** หมู่ที่ **๑** ตำบล **จตุจักร**

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน **ชอมนานนิคม** ชื่อกำนัน **ถนนพหลโยธิน**

อำเภอ **บางเขน** จังหวัด **กรุงเทพฯ**

ชื่อบิดา **นายทวี** ชื่อมารดา **นางน้อย**

เกี่ยวข้องกับอะไรกับคู่กรณี **เป็นผู้กล่าวหา สาบานตนแล้ว**

ขอให้ถ้อยคำว่า **ด้วยความสัตย์จริงทั้งข้อไปนี้**

ข้าพเจ้าพักอาศัยอยู่ที่บ้านเลขที่ดังกล่าวแล้วข้างต้น มีอาชีพรับราชการมีตำแหน่งเป็น รองอธิการบดีฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ข้าพเจ้ามีหน้าที่ดูแลทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยข้าพเจ้าได้รับมอบอำนาจจากอธิการบดี ชื่อ **ดร.ปวง** **อึ้งภากรณ์** และนาง **สุระการทุกชนิด** ข้าพเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบ

ระหว่างวันที่ **๓ ก.ค. ๒๕๐๔** ถึงประมาณวันที่ **๒๐ ก.ค. ๒๕๐๔** ทางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้จัดให้มีการสอบไล่ประจำปีการศึกษาภาค **๑** ปี **พ.ศ. ๒๕๐๔** ครั้นถึงวันที่ **๑๐ ก.ค. ๒๕๐๔** เวลา **๑๔.๐๐** น. ซึ่งเป็นเวลาที่นักศึกษาคณะต่าง ๆ จะคงทำการสอบ ได้มีนักศึกษาบางส่วนไม่ยอมเข้าห้องสอบและได้ยื่นหนังสือต่ออธิการบดีของคณะสอบไล่ เพื่อประท้วงกรณีพระภิกษุจอมพล **ฉนอม** ไม่ออกไปจากประเทศไทย แต่ทางมหาวิทยาลัยไม่ยินยอม

ใบปลิวให้ข่าว นางนงเยาว์ ชัยเสรี บุคคลอาชวาทะ แขนที่ ๒

กองบัญชาการ ตำรวจนครบาล

๑๑ ตุลาคม ๒๕๐๕

วันที่ เวลา ๑๐.๔๕ น. ข้าใญ่บัญชาตนแล้ว ขอให้การเพิ่มเติมคอกพนักงานสอบสวน
อีกดังนี้ คือ.-

ข้าสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูงทางการ
บัญชีเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๐๐ แล้วได้ไปศึกษาต่อที่ประเทศสหรัฐอเมริกา สำเร็จปริญญาโททาง
เศรษฐศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๔ แล้วเดินทางเข้ามาประเทศไทยและได้เข้ารับราชการที่สำนักงาน
สภาเศรษฐกิจแห่งชาติ จนกระทั่งถึง พ.ศ. ๒๕๐๗ จึงได้โอนมารับราชการ เป็นอาจารย์อยู่คณะพาณิชย-
ศาสตร์และการบัญชี ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตลอดมาจนบัดนี้และในเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕ ข้า
ได้รับแต่งตั้ง เป็นรองอธิการบดีฝ่ายบริหารของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ การบริหารงานในมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์นั้น ขึ้นอยู่กับอธิการบดีของมหาวิทยาลัยและอธิการบดีได้มอบอำนาจและหน้าที่ให้แก่รองอธิการ-
บดีรับผิดชอบแทนแต่ละฝ่าย ซึ่งแบ่งออกได้เป็น ๔ ฝ่าย ดังนี้ คือ.-

- ๑. รองอธิการบดี ตำแหน่งนี้ ไม่ได้แบ่งเป็นฝ่ายแต่มอบให้ รับผิดชอบใน ด้านวิชาการ
ขณะนี้ได้แก่ นายเสน่ห์ จามริก
- ๒. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร รับผิดชอบงานเกี่ยวกับงาน ด้านธุรการ ของมหาวิทยาลัย
ขณะนี้ได้แก่ตัวข้าเอง
- ๓. รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา รับผิดชอบ ด้านกิจกรรม ของนักศึกษา ขณะนี้ได้แก่
นายบรรลือ คงจันทร์
- ๔. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาพื้นฐาน รับผิดชอบเกี่ยวกับการ สอนวิชาพื้นฐาน ชั้นปีที่ ๑
ขณะนี้ได้แก่ นายชาวุฒิชัย เกษตรศิริ

สำหรับ คร. ป่วย อังลาภรณ์ ได้รับแต่งตั้งให้ เป็นอธิการบดีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
สืบค่อนจากนายสัญญา ชรรณหักดิ์ เมื่อประมาณต้นปี ๒๕๐๔ เป็นคนมา จนกระทั่งบัดนี้ เมื่อ คร. ป่วย
อังลาภรณ์ ได้มารับตำแหน่งอธิการบดีแล้ว ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยก็ยังคงเป็นไป ตามเดิม
ไม่ได้มีทาส เปลี่ยนแปลงแก้ไขแต่ อย่างไม่ ความข้อบังคับของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ยินยอมให้มีการตั้ง
องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ขึ้น เพื่อเป็นตัวแทนของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้งหมด ในการ
ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งแต่เดิมคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยจะมีหัวหน้าคณะของคณะคณะพร้อมด้วย
กรรมการดำเนินกิจการของตน แต่ครั้นเมื่อข้อบังคับที่ออกมาใหม่ ซึ่งข้าจำได้ว่าเริ่มใช้มาตั้งแต่ปี
พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้มีการตั้งองค์การนักศึกษาคงกล่าวขึ้นแล้ว จึงเป็นที่รวมของนักศึกษากัน ๆ ทุกคณะใน
มหาวิทยาลัย สำหรับหัวหน้าคณะต่าง ๆ นั้นเป็นอันยุบเลิกไปโดยปริยาย องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัย
ดังกล่าวนี้นี้ ได้แบ่งการบริหารออกเป็น ๒ ส่วน คือ ๑. สภานักศึกษา มีหน้าที่ควบคุมการดำเนินงานของ
องค์การบริหาร มีประธานสภานักศึกษาเป็นหัวหน้า ซึ่งขณะนี้ได้แก่ นายวิเชียร วิจารณ์วรรณ จะเป็น
นักศึกษายี่สิบ และคณะใด จำไม่ได้ ๒. องค์การบริหาร มีหน้าที่ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาใน

ในมหาวิทยาลัย ขณะนี้ได้นัก นายพิเชียร อานาจวรประเสริฐ

สำหรับองค์การตั้งกล่าวในข้อ ๒ นั้น ได้แบ่งออกเป็นชุมนุมต่าง ๆ อีกประมาณ ๒๐ ชุมชน เช่น ชุมชนศิลปะและการแสดง, ชุมชนปาฐกถาและโต้วาที ชุมชนกีฬา ชุมชนดนตรี ชุมชนวรรณศิลป์ เป็นต้น

นอกจากการจัดตั้งองค์การตั้งกล่าวแล้ว ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ยังอนุญาตให้มีการจัดตั้งพรรคการเมืองต่าง ๆ ซึ่งได้อีกด้วย ทั้งนี้เพื่อให้แต่ละพรรคนั้นได้ส่งตัวแทนของพรรคมาทำการรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การนักศึกษาและกรรมการบริหารองค์การนักศึกษา พรรคแต่ละพรรคที่ตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยนั้น จะต้องจดทะเบียนไว้ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ซึ่งขณะนี้มีพรรคต่าง ๆ ที่จดทะเบียนไว้ ดังนี้.-

- ๑. พรรคพลังธรรม ไกรเป็นหัวหน้าพรรค ข้าราชการ
- ๒. พรรคแนวประชา ไกร เป็นหัวหน้าพรรค ข้าราชการ
- ๓. พรรคยูงทอง ไกร เป็นหัวหน้าพรรค ข้าราชการ
- ๔. พรรคโคม ไกร เป็นหัวหน้าพรรค ข้าราชการ
- ๕. พรรคพิทักษ์ธรรม ไกร เป็นหัวหน้าพรรค ข้าราชการ

นอกจากนี้จะมีพรรคใดอีก ข้าราชการไม่ได้แต่เท่าที่สังเกตดูนั้นจะมีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เฉพาะพรรคที่ ๑ - ๔ ตั้งกล่าวแล้ว ส่วนพรรคพิทักษ์ธรรมและพรรคอื่น ๆ เจียบไป ไม่เห็นมีการดำเนินกิจกรรมอย่างใด จึงไม่ทราบว่า จะยุบเลิกไปแล้วหรือไม่ ผู้ที่จะให้รายละเอียดในเรื่องนี้ได้นั้นคือ อาจารย์บรรลือ คงจันทร์ ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยที่ให้อำนาจจัดตั้งพรรคการเมืองตั้งกล่าวได้เริ่มใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ซึ่งมี ดร. อุดมย์ วิเชียรเจริญ เป็นรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ และข้าราชการว่าผู้ตรีเริ่มให้ใช้ข้อบังคับนี้คือ ดร. อุดมย์ ซึ่งขณะนี้ได้ย้ายไปเป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากรแล้ว

เนื่องจากตามข้อบังคับให้มีการจัดตั้งพรรคการเมืองต่าง ๆ นี้เองพรรคต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยจึงมีทั้งแนวความคิดแบ่งแยกเป็นฝ่ายชายและฝ่ายขวา และเท่าที่สังเกตดูพรรคฝ่ายชายนั้น คือพรรคพลังธรรม แนวประชาและยูงทอง ส่วนพรรคฝ่ายขวานั้นมีพรรคโคมเพียงพรรคเดียว ฉะนั้น เมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาหรือนักศึกษาหรือเลือกตั้งกรรมการบริหารองค์การนักศึกษา สมาชิกของพรรคของฝ่ายชายจึงได้รับการเลือกตั้งแทบทั้งหมด การดำเนินกิจกรรมขององค์การนักศึกษาได้มุ่งไปในทางขวา เมืองนอกมหาวิทยาลัยแล้วเขาเข้ามาเป็นกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัยอีกด้วยเมื่อเป็นดังนี้การดำเนินการขององค์การศึกษามหาวิทยาลัยจึงมีนักการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์อยู่เบื้องหลัง แต่การที่นักการเมืองคนใดเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับอยู่เบื้องหลังองค์การศึกษามหาวิทยาลัยตั้งกล่าวนี้ ถ้าหากไม่อาจจะหาหลักฐานมายืนยันได้แต่เป็นความนึกเห็นของข้าซึ่งอาศัยจากพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยเป็นลำดับมา

ภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แบ่งออกเป็นคณะต่าง ๆ ๗ คณะ คือ ๑. คณะสังคมสงเคราะห์ ๒. คณะพาณิชยศาสตร์ ๓. คณะศิลปศาสตร์ ๔. คณะเศรษฐศาสตร์ ๕. คณะรัฐศาสตร์ ๖. คณะนิติศาสตร์ ๗. คณะอักษรศาสตร์และสื่อสารมวลชน แต่ละคณะมีอาคารเรียนแยกเป็นสัดส่วนกันคนละตึก และอาคารแต่ละตึกตั้งกล่าวนี้ องค์การศึกษามหาวิทยาลัยจะตั้งตึกตึกหนึ่งขยับเสียด้านมาจากตึกขององค์การศึกษามหาวิทยาลัยซึ่งอยู่ชั้นล่างของตึกสโมสรที่ตั้งเครื่องรับวิทยุเช่นเดียวกัน ฉะนั้น เมื่อเวลากรรมการองค์การบริหารนักศึกษาต้องการที่จะประกาศหรือสั่งการแก่นักศึกษาทั้งหมด ก็จะใช้วิทยุส่งเสียงตามสายไปตามตึกต่าง ๆ

๑๕๕๖๖ ๕๖/๖

ใบคำให้การ นางนงเยาว์ ขี้แปะ ผู้กล่าวหา แผ่นที่ ๓

ไท่ไคยีนทั่วกันทั้งหมดไค้พร้อมกันระบบการกระจายเสียงความสายกึ่งกลางนี้ไค้มีมาตั้งแต่ ก่อนวันที่ ๑๔ ค.ค. ๒๕๑๖ แล้ว เสียงความสายกึ่งกลางนี้บางครั้งไม่ยากจะฟังก็ักออก ซึ่งข้าพหว่ามิทราบขณะ เช่น คณะพาณิชย์ศาสตร์, คณะศิลปศาสตร์ ส่วนนอกนั้นข้าพหว่าไม่ทราบ ในการขององค์การนักศึกษาจะประชุมนักศึกษา เป็นจำนวนมากและจำเป็นจะต้องใช้ห้องประชุมในตึกใดตึกหนึ่งในมหาวิทยาลัยนั้น ทางองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยจะคงขออนุมัติจากข้าพหว่าเสียก่อน แต่ก่อนที่ข้าพหว่าจะอนุมัตินั้นจะคงนำเรื่องมาทูลทูลถามของอาจารย์บรรลือ คงจันทร์ รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาเพื่อมีความเห็นเสียก่อนว่าควรจะอนุญาตหรือไม่ เมื่ออาจารย์บรรลือ คงจันทร์ มีความเห็นว่าเห็นควรอนุญาต ข้าพหว่าจึงจะส่งอนุญาตให้ใช้ห้องประชุม นั้นไค้ และการขอใช้ห้องประชุมแต่ละครั้ง ผู้ขอก็จะต้องชี้แจงรายการให้ทราบว่าประชุมในกิจการใด ความคำขอขององค์การนักศึกษาเคยขออนุญาตใช้ห้องประชุมที่ขอมายังข้าพหว่านั้นถ้าไม่ใช้เป็นการประชุมเกี่ยวกับการเมืองข้าพหว่าจึงจะอนุญาตแต่ถ้าหากว่าเป็นการขออนุญาตประชุมเรื่องเกี่ยวกับการเมืองข้าพหว่าก็จะไม่อนุญาต ซึ่ง มีหลายครั้งที่ เช่น การขอประชุมเกี่ยวกับเรื่องไทยการรักและการประชุมเกี่ยวกับไท่อเมริกันตอนฐานทัพ การประชุมคัดค้านอเมริกันในวันที่ ๔ ค.ค. ๒๕๑๕ เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนี้ในระยะหลัง ๆ องค์การนักศึกษา จึงมักจะขออนุญาตใช้ห้องประชุมโดยอ้างถึงกิจการอย่างอื่น ซึ่งไม่เกี่ยวกับการเมืองแต่ครั้งเมื่อได้รับอนุญาตให้ใช้ห้องประชุมแล้วมักจะบิดเบือนไปประชุมในกิจการ ซึ่งเกี่ยวกับการเมืองเสมอ ซึ่งข้าพหว่าทราบในภายหลังในการอนุญาตให้ใช้ห้องประชุมนั้น ข้าพหว่าก็หลีกเลี่ยงไม่ยอมให้ใช้ห้องประชุมใหญ่ ซึ่งอยู่คานสนามหลวง เพราะถ้าหากใช้ห้องประชุมใหญ่ในการประชุมแล้วมักจะมีการเรียกร้องให้ประชาชนเข้าร่วมในการประชุมนั้นด้วย ข้าพหว่าจึงมักจะอนุญาตให้ใช้ประชุมใดเฉพาะคือ เอ.ที. และห้องโสตทัศนศึกษา

ตึกที่ทำการขององค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นตึก ๒ ชั้นแบบเก่าตั้งอยู่ริมสนามฟุตบอลของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ใกล้ ๆ กับตึกนิติศาสตร์ภายในตึกนี้ก็มีห้องประชุมขนาดเล็กอยู่แล้ว ทางมหาวิทยาลัยไม่เคยอนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้ามาใช้ตึกหรืออาคารของมหาวิทยาลัยในทาง คำใบินกิจการต่าง ๆ และข้าพหว่าก็เคยสั่งการ เป็นหนังสือให้ทางองค์การนักศึกษาทราบถึง เรื่องไม่อนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้ามาใช้สถานที่ของมหาวิทยาลัยดังกล่าวแล้ว ส่วนศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ซึ่งมี นายสุธรรม แสงประทุม เป็นเลขาธิการนั้น จะเข้ามาใช้จัดองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นที่ทำการชั่วคราวแต่เมื่อไค้ไค้ นั้น ข้าพหว่าไม่ทราบและก็ไม่เคยอนุญาตให้นายสุธรรม แสงประทุม ใช้สถานที่ในมหาวิทยาลัยแต่อย่างใด ข้าพหว่าเคยได้รับรายงานจากเพ้ออาจารย์ในมหาวิทยาลัยนั้นเองว่าทนายสุธรรม แสงประทุม เข้ามาเค้นอยู่ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ข้าพหว่าคงจะมาทูลทูลเพ้อนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ไม่คิดว่าจะมาตั้งสำนักงานชั่วคราวอยู่ที่ตึกของคณาธิการนักศึกษาและข้าพหว่าก็ไม่ค่อยจะไค้เงินไปอยู่ที่ตึกนี้ เนื่องจากบริเวณของมหาวิทยาลัยกว้างขวางมาก เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องวิงวามไว้คอยคนดูแลเหตุการณภายในมหาวิทยาลัยตลอด ๒๔ ชั่วโมง ทางมหาวิทยาลัยจึงได้จ้างคนมาทำหน้าที่ยามทั้งหมด ๒๔ คน โดยจัดให้เป็นเวรทำหน้าที่ยามเป็นตึก ๆ ตึกละ ๖ ชั่วโมง ตึกละ ๓ คน และเพ้อให้ทราบว่าแต่ละวันที่ยามปฏิบัติหน้าที่นั้นมีเหตุการณอะไรเกิดขึ้นบ้าง จึงไค้ให้ยามทุกคนยึดเขียนรายงานเสนอว่าระหว่างที่ตนทำหน้าที่อยู่นั้น เหตุการณอะไรเกิดขึ้นบ้างและรายงานนั้นแล้วคืนยามจะได้ออกกับหัวหน้ากองกลางทราบแล้วก็เก็บรักษา

นั้นไว้ ไม่ได้เสนอมาให้ทราบขอมาเมื่อประมาณกลางเดือน กันยายน ๒๕๑๕ ข้าพเจ้าได้เรียกประชุมมา
 ทั้งหมด เนื่องจากของในมหาวิทยาลัยถูกโจรกรรมขึ้น ๆ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะชี้แจงและทำขีปนาวุธขึ้นที่หน้า
 และข้าพเจ้าได้สั่งให้ยามของแกละมัตต์ เขียนรายงานการปฏิบัติหน้าที่ว่ามีเหตุการณ์อะไร เกิดขึ้นบ้าง เสนอ
 ต่อข้าพเจ้าโดยตรงทุกวัน เพราะฉะนั้นรายงานคงจ ๗ เหนือที่จึงได้ส่งมาให้ข้าพเจ้าพิจารณาทุกวันตั้งแต่กลางเดือน
 กันยายน ๒๕๑๕ เป็นต้นมา ข้าพเจ้าก็อาจดูรายงานจากที่ความเสนอมาซึ่งข้าพเจ้าเป็นประจำวันจึงได้ทราบ
 ภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้เห็นถึงองค์การนักศึกษาที่มีบุคคลมาอยู่ในเวลายากกลางคืนหนึ่งจากเวลา
 ๒๒.๓๐ น. ประมาณ ๒๐ คนแทบทุกคืน ซึ่งตามคำสั่งของมหาวิทยาลัย ห้ามมิให้นักศึกษาหรือบุคคลใดอยู่
 ในมหาวิทยาลัยเกินกว่า ๒๒.๓๐ น. ข้าพเจ้าจึงได้รายงานให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยทราบและ เสนอแนะขอ
 ให้อธิการบดีจัดการให้เป็นไปตามคำสั่งโดยเด็ดขาด คร. ป่วน ถึง. ๒๓.๓๐ อธิการบดีก็เห็นชอบด้วย

และบอกว่าจะติดต่อขอให้ทางตำรวจ สน. ท้องที่มาจัดการไล่ออกไป โดยอธิการบดีจะทำบันทึกสั่งการให้
 นักศึกษาทั้งหมดทราบว่า ทางมหาวิทยาลัยไม่อนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้ามาใช้สถานที่ของมหาวิทยาลัย
 โดยไม่ได้รับอนุญาตและห้ามมิให้นักศึกษาหรือบุคคลใดเข้ามาอยู่ภายในมหาวิทยาลัยหลังจากเวลา ๒๒.๓๐ น.

เพื่อเป็นการ เฝ้าระวังก่อนเมื่อปรากฏว่ายังมีผู้ฝ่าฝืนอยู่ก็จึงจะขอให้ทางเจ้าพนักงานตำรวจมาดำเนินการ
 ต่อมาเมื่อประมาณวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ อธิการบดีได้ทำบันทึกสั่งการดังกล่าวนี้แจกให้นักศึกษาทุกคนทราบ
 แต่ยังไม่ทันได้คัดลอกให้เจ้าพนักงานตำรวจมาดำเนินการก็มีเหตุการณ์เกิดขึ้น เมื่อวันที่ ๔ ต.ค. ๒๕๑๕ เสียก่อน

อาจารย์ทำการสอนอยู่คณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยมีประมาณ ๕๐๐ คนและเท่าที่
 ข้าพเจ้าได้พยายามสังเกตพฤติกรรมของอาจารย์เหล่านี้ก็พอจะแยกออกได้เป็น ๓ ฝ่าย คือ
 ๑. ฝ่ายที่สนับสนุนนักศึกษาฝ่ายชาย โดยแสดงความคิดเห็นในการสอบและให้คำปรึกษา

ในทางดำเนินการต่าง ๆ ที่พอจะมองเห็นพฤติกรรมได้ชัดก็คือ นายสมยศ เชื้อไทย เป็นอาจารย์สอน
 คณะนิติศาสตร์ นายทวี หมั่นนิกร เป็นอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ และนอกนั้นยังไม่แน่ใจ

๒. ฝ่ายที่ไม่นิยมฝ่ายชาย แต่คงเข้าไปสนิทสนมทำความคุ้นเคยกับนักศึกษาฝ่ายชาย
 เพื่อที่จะทำความสนิทสนมแล้วพยายามชักจูงให้ออกจากฝ่ายชาย เช่น อาจารย์ วนิดา จิตรพันธ์
 อาจารย์คณะศิลปศาสตร์

๓. ฝ่ายที่ไม่นิยมฝ่ายชายและแสดงความคิดเห็นเป็นฝ่ายขวาแต่ไม่ยอมยุ่งเกี่ยวกับฝ่ายใด ๆ
 ในมหาวิทยาลัยและก็ไม่ยอมแสดงความคิดเห็นอันเป็นวาทสนับสนุนและช่วยใจสิ่งอื่น เมื่อเลิกสอนแล้วก็กลับบท
 ไม่ยอมทำความคุ้นเคยกับนักศึกษาฝ่ายใด อาจารย์ที่มีพฤติกรรมทำนองนี้มีเป็นจำนวนมาก

เนื่องจากมหาวิทยาลัยยินยอมให้นักศึกษาตั้งพรรคการเมือง ได้ตั้งกลุ่มนี้เองเมื่อปรากฏว่า
 นักศึกษาฝ่ายชายได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภานักศึกษาและกรรมการบริหารองค์การนักศึกษา พวกฝ่ายชาย
 จึงมีอิทธิพลเหมือนนักศึกษาฝ่ายขวาซึ่งมีจำนวนน้อยกว่า โดยเหตุนี้องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยจึงมักจะ
 ดำเนินกิจการอื่นเป็นปฏิบัติคล้ายรัฐสภาและระดมการปกครองในขณะนี้อยู่เสมอ เมื่อมีเหตุการณ์อะไรที่พอ
 จะยกมาเป็นข้อสนับสนุนให้มีการปกครองรวมกันก็จะ เราดำเนินการทันที ครั้นต่อมาเมื่อประมาณกลางเดือน
 กันยายน ๒๕๑๕ จะเป็นวันที่เท่าใด ข้าพเจ้าไม่ทราบก็มิทราบ ทิศจร ใดเห็นทางเข้ามาในประเทศไทย
 โดยบวชเป็นสามเณรเข้ามาแล้วได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุที่วัดบวรนิเวศน์ เมื่อทราบข่าวนี้ข้าพเจ้ามีความแน่ใจว่า
 จะเป็นชื่อที่นักศึกษาฝ่ายชายนิยมยกเป็นข้ออ้างและชักชวนเรียกร้องในการปกครองรวมกันอีกเช่นเคยทั้งนี้

Handwritten notes on the right margin, including a signature and the number 154.

ใบปลิวคำให้การ นางนงเยาว์ ขี้แปะ บุกล่าหา แขนที่ ๔

ก็เนื่องจากการปลุกพระมณฑลขึ้นไล่จอมพลประกาศ จารุเสถียร เมื่อเดือน สิงหาคม ๒๕๐๔ สำเร็จ
 มาแล้ว ฉะนั้นเมื่อพระภิกษุพนอม เดินทางเข้ามาพวกนี้ก็จะกองชุมนุมและปลุกพระคมขี้ไล่อีกเช่นเคยเมื่อทราบ
 คังนี่แล้วหลังจากที่พระภิกษุพนอมเดินทางเข้ามาประเทศไทยแล้ว ข้าก็ไ้เรียกกรรมการองค์การนักศึกษา
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มาพบที่มหาวิทยาลัยในตอนเย็นของวันที่พระภิกษุพนอม เข้ามานั้นเอง แต่ก็มี
 กรรมการขององค์การ นักศึกษามาพบข้าเพียงคนเดียวคือ นายเจริญชัย ไม่ทราบนามสกุล ซึ่งอยู่ในเทวีอุทิศ
 ขององค์การนักศึกษา ข้าก็สั่งตามมิให้ขององค์การนักศึกษารู้ให้มีการ ชุมนุมภายในมหาวิทยาลัย ถ้าหากอยาก
 จะจัดให้มีการชุมนุมหรือเรียกอะไร ก็ให้ไปจัดทำนอกมหาวิทยาลัย เพราะมหาวิทยาลัยจะไม่เข้าไปยุ่ง
 เกี่ยวกับการเมือง นอกจากนั้นก็เป็นเวลาใกล้จะถึงกำหนดสอบไล่ของนักศึกษาอยู่แล้ว นายเจริญชัย
 ก็ไม่ยอมรับคำว่าจะปฏิบัติความขอทานของข้าในวันต่อมา ข้ามีโอกาสดูพบกับกรรมการขององค์การนักศึกษา
 นรี-हारนักศึกษาสมัครทั้งตัวนายพิเชียร อาจารย์ประเสริฐ ข้าก็ไ้ตามมิให้ชุมนุมในมหาวิทยาลัย
 แคนายพิเชียร ๆ ก็กลัวก็ไ้ไม่ยอมรับฟังขอทานของข้าหลังจากที่พระภิกษุพนอมเดินทางเข้ามาในประเทศไทย
 แล้ว จะ เป็นวันที่เท่าไรก็ไม่ไ้ องค์การนักศึกษาไ้มาขออนุญาตข้าเพื่อจะแสดงดนตรี เพื่อความรื่นเริง
 ในการที่นักศึกษาจะปิดเทอม โดยจะขอจัดให้มีการ แสดงดนตรีที่ตึก ออ.ติ. ข้าจึงไ้อนุญาตต่อมาข้าจึงมา
 ทราบภายหลังว่าในการแสดงดนตรีนั้น ไ้มีการ แทรกเอาเรื่องพระภิกษุพนอมเข้ามาในประเทศไทยขึ้น
 อภิปรายควยและภายในมหาวิทยาลัยก็มีการปิดไปสเคอร์ชักรวนให้ขับไล่พระภิกษุพนอมออกนอกประเทศ
 ต่อมาวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๔ ซึ่งเป็นวันที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนดให้มีการสอบไล่ประจำ
 ภาครของนักศึกษาทุกคน เริ่มแก่เวลา ๐๘.๐๐ น. ปรากฏว่ามีนักศึกษามาทำการ สอบกันตามปกติคงมีวิชา
 เกียวซึ่ง เป็นวิชาของคณะรัฐศาสตร์ ซึ่งมีจำนวนนักศึกษาที่จะเข้าสอบ ๒๖ คน แต่ปรากฏว่ามีผู้เข้าสอบ
 เพียง ๖ คน นอกนั้นไม่ยอมเข้าห้องสอบไล่ทำหนังสือยื่นขออธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อ้างเหตุผลว่า
 ไม่เข้าสอบเพื่อประท้วงการกีดมาของพระภิกษุพนอม ในหนังสือนี้นักศึกษาไ้ลงชื่อประมาณ ๒๐ คน ซึ่ง
 ข้าไ้มอบหนังสือนี้ให้กับอธิการบดีไปแล้วนอกจากนั้นในตอนบ่ายของวันที่ ๓ ต.ค. ๒๕๐๔ นั้นเองนักศึกษา
 คณะศิลปศาสตร์ปีที่ ๑ จะต้องเข้าห้องสอบจำนวน ๑๕๐ คน แต่ปรากฏว่ามีผู้เข้าห้องสอบเพียง ๔๗ คน
 นอกจากนั้นไม่ยอมเข้าสอบและไ้ทำหนังสือถึงอธิการบดีทาง เท.ศ.น.แห่งเดียวกันเมื่อเป็นเช่นนี้ ในตอน
 เย็นของวันเดียวกันนั้นเองข้าไ้เรียกคณะกรรมการของมหาวิทยาลัยมาประชุมว่าควรจะทำประการใด ใน
 ที่สุดที่ประชุมไ้ลงมติว่าไ้คว่ดำเนินการสอบไล่ต่อไปตามที่ไ้กำหนดไว้แล้วทางมหาวิทยาลัยไ้ทำเป็นประกาศ
 ใ้ นักศึกษาทราบทั่วกันพอถึงตอนเช้าของวันที่ ๔ ต.ค. ๒๕๐๔ ปรากฏว่ายังมีนักศึกษามาเข้าสอบ เป็นส่วนมาก
 แคนมาพวกนักศึกษากลุ่มที่ถ่อถวนไม่ไ้ทำการสอบโดยไรโทร โง่ง ไปพักจริงๆไม่ไ้เข้าห้องสอบทั้งคำว่าประมาณ
 ผู้เข้าสอบความถี่ทุกคณะที่ทำการสอบ อาจารย์ที่ควบคุมห้องสอบจึงไ้ปิดประตูของไม่ไ้เสียดเข้าไปรบกวน
 ผู้ที่กำลังสอบอยู่ บุคคลจริงไ้ทุกไรโทร โง่งแล้วเปลี่ยนวิธีการก่อกวนมาเป็นการแสดงละครล้อเลียนทาง
 การเมืองที่นรี เวชอาณโฑร์หน้าอีกศิลปศาสตร์และไรเครื่องขยายเสียงรุ่งใจให้พวกนักศึกษามาทุกการแสดง
 อันเป็นคาร รบกวนผู้ทำการสอบในตึกศิลปศาสตร์ คร. ๒๖๖ ถึงภาคแรก อธิการบดีทราบเรื่องจึงไ้สั่ง
 มาตามมิให้มีการแสดงและไรเครื่องขยายเสียงรบกวนผู้กำลังสอบ ตอนเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. แต่พวก

นักศึกษาเหล่านี้ก็ไม่เชื่อฟัง บังคับให้เครื่องขยายเสียงพูดรวมกันผู้สอบอีกต่อไป เมื่อห้ามไม่ให้ฟัง
 คร.ป่วย ๆ จึงโลกดิ้นไปที่ห้องทำงานสักครู่หนึ่งพวกที่แสดงละครและใช้เครื่องขยายเสียงอยู่ที่ลานโพธิ์ ก็ย้าย
 ไปประชุมที่ตึก เอ.ที. ระหว่างที่มีการแสดงและใช้เครื่องขยายเสียงอยู่ที่ลานโพธิ์นั้น ข้าไม่ไปไปด้วยตนเอง
 เนื่องจากกำลังยุ่งกับการคอยประกาศทางเครื่องขยายเสียงให้นักศึกษาเข้าห้องสอบและดูงานด้านอื่น ๆ
 แต่ที่ทราบเรื่องก็เนื่องจากมีคนงานมารายงานให้ทราบ สำหรับพวกที่ทำการสอบก็ให้ทำการสอบต่อไป
 จนถึงเวลา ๑๖.๓๐ น.หมดเวลาการสอบนักศึกษาที่มาทำการสอบจึงได้กลับออกไป ครั้นต่อมาในวันนั้น
 เองเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น.ขณะที่ข้าอยู่ที่ห้องทำงานของอธิการบดีก็ได้มีนายวิเชียร โรจนาวรรณ ประธาน
 สภานักศึกษา และนายพิเชียร อานาจวรประเสริฐ นายกองกิจการบริหารมหาวิทยาลัย โคพากันมาพบอธิการบดี
 และแจ้งให้ทราบว่าสภานักศึกษามีมติให้งดการสอบไล่และขอให้ทางมหาวิทยาลัยจัดให้พวกที่ขาดสอบได้
 เข้าสอบใหม่ได้ ซึ่ง คร.ป่วย ๆ อธิการบดีก็ยืนยันว่าทางมหาวิทยาลัยจะไม่เลื่อนการสอบและจะไม่ยอมจัดให้
 ผู้ที่ขาดสอบทำการสอบชดเชย นายวิเชียร ๆ และนายพิเชียร ๆ ก็ออกจากห้องไปโดยมิได้กล่าวโต้แย้ง
 ประการใด ก่อนที่นายพิเชียรและนายวิเชียรจะกลับออกไป ซึ่งข้าทราบว่าขณะนั้นที่สนามหลวง
 พวกชุมนุมยี่สิบนักศึกษาและพวกกองกลางนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดให้มีการอภิปรายอยู่ ข้า
 จึงได้ถามนายพิเชียรและนายวิเชียรว่าการชุมนุมอภิปรายนั้น จะเข้ามาในมหาวิทยาลัยหรือไม่ ทั้งสองคน
 ไม่ตอบนอกจากนั้นก่อนที่นายพิเชียรและนายวิเชียรจะเข้ามาพบข้าและอธิการบดีนั้น ข้าได้พบกับ
 พ.ศ.ท.ธีรชัย เทียบญเจริญ สุว.สน.ชนะสงคราม เมื่อเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น.ก่อนแล้ว ซึ่ง
 พ.ศ.ท.ธีรชัย ๆ ได้บอกกับข้าว่าพวกชุมนุมยี่สิบนักศึกษาที่ชุมนุมอยู่ที่สนามหลวงนั้นจะเข้ามาในมหาวิทยาลัย
 โดยเหตุนี้ข้าจึงเชื่อมั่นว่าชุมนุมยี่สิบนักศึกษาและพวกที่ชุมนุมอยู่ที่สนามหลวงนั้น จะต้องเข้ามาชุมนุมใน
 มหาวิทยาลัยแน่นอน ฉะนั้น ข้าจึงได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยไปปิดประตูรั้วมหาวิทยาลัยด้าน
 สนามหลวงทั้งสองประตู ประตูดังกล่าวนี้สำหรับประตูใหญ่ที่มีโซ่ลามีใส่กุญแจไว้แต่เดิมมานานแล้ว คงเปิด
 ไว้แต่ประตูเล็ก ซึ่งข้าก็ไปปิดประตูเล็กนี้ใส่กุญแจไว้อีกด้วย เพื่อมิให้บุคคลผ่านเข้าออกได้ ต่อมาเวลา
 ประมาณ ๑๘.๐๐ น.ขณะที่ข้าอยู่ที่ห้องทำงานก็มีความของมหาวิทยาลัยให้นำเอากระดาษจดข้อความที่
 นายสุธรรม แสงประทุม พุทธที่สนามหลวงซึ่งขามุขนั้นได้จดเอาไว้ ๒ แผ่น โดยจดเฉพาะข้อความที่
 เป็นสาระสำคัญมาให้ ข้าดูข้าอ่านดูแล้วมีข้อความว่านายสุธรรมมาชักชวนให้ ประชาชนมาชุมนุมที่ลานโพธิ์
 ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งนายสุธรรมอ้างว่าเป็นของประชาชนข้าจึงรีบไปรายงานให้ อธิการบดีทราบ
 อธิการบดีก็บอกให้ข้าโทรสั่งให้ไปหุ้กกับนายพิเชียร อานาจวรประเสริฐ ข้าจึงหมุนโทรศัพท์ไปที่
 ศิริสมุทรดี ถึงกองกลางนักศึกษา ปรากฏว่านายพิเชียรมารับสาย ข้าจึงมอบให้โทรศัพท์ให้อธิการบดีพูด
 แต่ข้าไม่คิดหวังว่าจะพูดว่าอย่างไรบ้าง เพราะต้องรีบไปสั่งการเตรียมการป้องกันมิให้นักศึกษาและฝูงชน
 เข้ามาในมหาวิทยาลัย ข้าได้รีบยกยามและเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยมาพบแล้วสั่งให้ไปปิดกุญแจประตูรั้ว
 ด้านหน้าของมหาวิทยาลัยและได้สั่งให้เตรียมการเพื่อหาหนังสือแจ้งความถ้าหากมีกษ มุกรุกเข้ามา ขณะที่ข้า
 กำลังยุ่งกับการสั่งงานอยู่นั้น อธิการบดีก็ได้ออกมาพบบอกว่าได้โทรศัพท์หุ้กกับนายพิเชียร แจ้งถามมิให้นำ
 นักศึกษาและฝูงชนเข้ามาในมหาวิทยาลัยแล้วถ้าหากยังขึ้นเข้ามาอีกให้เป็นเรื่องของทางบ้านเมืองจักช
 ขณะนั้นเองก็ปรากฏว่ามีขามมารายงานว่ามีกลุ่มคนเดินถือธงแดงและโซ่ลามีประตูรั้วด้านสนามหลวงข้า
 จึงได้สั่งให้นายแมน ศรีมันตึก หัวหน้าแผนกสารบรรณไปแจ้งความต่อพนักงานตำรวจ ระหว่างที่นายแมน
 ไปแจ้งความนั้นเอง

๑๘/๑๗
 ๕๑/๑๗

125 + 20
234 237

ใบต่อคำให้การ นางนงเยาว์ รับเชรี ผู้กล่าวหา หน้า ๕

ไปแจ้งความนั้นเอง ข้าได้รับโทรศัทพ์จากนายที่น้องความสามทวงบอกว่ามีตำรวจมาประมาณ ๓ - ๔ คน มาที่ประตูวัดที่ใต้ประตูหน้าวัดถนนหน้าวัด ขอเจ้าพนักงานตำรวจเห็นไม่ทันพวกตั้งตำรวจก็เข้ามาเฉื่อยไป และถูกจับข้อดีก เมื่อทราบถึงนั้นแล้ว ข้าก็โทรทราบว่าจะทำประหารใจ ข้ารอตั้งเหตุการณ์อยู่จนถึงเวลา ประมาณ ๑๘.๐๐ น. ตามที่โทรศัทพ์รายงานเข้ามาคิดว่านักศึกษานี้และผู้ประสงค์จะไปหาในมหาวิทยาลัยแล้ว ข้าได้ยืนดูอยู่ที่ตึกโคม เห็นผู้ประสงค์จะมาในมหาวิทยาลัยแล้วไปรวมกันที่ตึกโคม มีจำนวนประมาณ ๑๐,๐๐๐ คนเศษ และมีกำลังเวทียกย่ำไร้เครื่องขยายเสียงอยู่ที่ตึกโคมนั้นเมื่อเหตุการณ์เป็นเช่นนี้แล้ว ข้าจึงโทรศัพท์ถึง สว. ส.น. และสงคราม แจ้งให้ทราบว่ามีผู้ประสงค์จะมาในมหาวิทยาลัย ซึ่งทางมหาวิทยาลัยไม่สมควรรักษาความปลอดภัยได้ จึงขอเินทวงเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการรักษาเหตุการณ์ ความจำเป็นหน้าที่ต่อไป และขณะนั้นเองอธิการบดีก็ได้โทรสนทนากับ คร. ประกอบ บุกระสังข์ นายกษัตริย์มหาวิทยาลัย เสนอรายงานเหตุการณ์ให้ทราบและขอคำปรึกษาเกี่ยวกับการปิดมหาวิทยาลัย ซึ่ง คร. ประกอบ ก็เห็นชอบด้วย ข้าจึงโทรศัพท์แจ้งการปิดมหาวิทยาลัยให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีมหาดไทยของรัฐบาลในคืนนั้นเอง เสร็จแล้วอธิการบดีก็พักออกจากมหาวิทยาลัยไปเมื่อเวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น. ส่วนข้าได้ส่งจดหมายเตือนเจ้าหน้าที่เตรียมตัวตั้งของ ที่สำคัญไป เก็บรักษาไว้ และตั้งแถวกันไว้ เวรยามอยู่ดูตรัยตึกของมหาวิทยาลัยให้เรียบร้อย จนกระทั่ง เวลา ๒๕.๐๐ น. ข้าจึงได้กลับบ้านและไม่ได้ออกไปมหาวิทยาลัยอีกเลยจนบัดนี้ เป็นความจริง

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง.

(ลงชื่อ)

นาง นงเยาว์

ผู้กล่าวหา

(ลงชื่อ)

ท.อ.ค.

สอบสวน

(ลงชื่อ)

ท.อ.อ.

On [Signature]

สอบสวน พิมพ์ อ่าน

ใบต่อคำให้การ ของนางนงเยาว์ ขยับเสรี

แผนที่ ๖

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

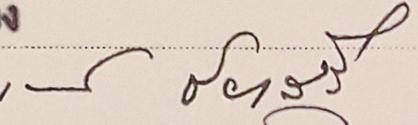
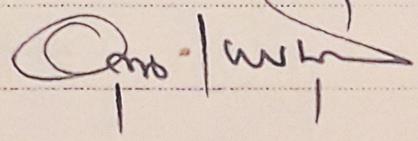
วันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2519

ข้าฯ นางนงเยาว์ ขยับเสรี ทราบได้ขนาดตนแล้วขอให้การเพิ่มเติมด้วยความสัตย์
จริงอีกดังนี้ ตามที่ข้าฯ เคยให้การไว้เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2519 ว่า ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์อนุญาตให้มีการจัดตั้งพรรคการเมืองต่าง ๆ ขึ้นได้ และแต่ละพรรคที่ตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยต้อง
จดทะเบียนไว้ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยนั้น ความจริงยังคงปรากฏแก่ข้าฯ ข้าฯ ได้ตรวจข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการปกครองนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2516 แล้ว ปรากฏ
กฎว่าตามข้อบังคับนี้มิได้ระบุถึงการให้มีการตั้งพรรคการเมืองในมหาวิทยาลัย ๆ แต่อย่างใด แต่ปรากฏว่า

องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ออกข้อบังคับมาใช้กับตนเอง คือข้อบังคับองค์การนักศึกษามหา
วิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยพรรคการเมืองในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2517 ลงวันที่ 15 กุ
มพันธ์ 2517 ซึ่งข้าฯ ได้เคยให้พนักงานสอบสวนแล้ว ฉะนั้นการตั้งพรรคการเมืองของนักศึกษาในมหา
วิทยาลัยฯ จึงเป็นเรื่องที่นักศึกษาจัดทำกันเองและข้าฯ ก็เห็นว่าการตั้งพรรคการเมืองในมหาวิทยาลัยฯ มา
ตั้งแต่ พ.ศ. 2516 ก่อนที่จะมีข้อบังคับขององค์การนักศึกษากังกล่าวเข้ามาจนแล้ว การจดทะเบียนพรรคการเมือง
ตามข้อบังคับขององค์การนักศึกษากังกล่าวจะจัดส่งรายการจดทะเบียนพรรคของมหาวิทยาลัยฯ หรือไม่ ข้าฯ
ไม่ทราบ ถ้าหากจะมีการส่งรายการจดทะเบียนพรรคการเมืองของมหาวิทยาลัยฯ ก็คงส่งกองรองอธิการบดีฝ่าย
การนักศึกษาในขณะนั้น ซึ่งข้าฯ ไม่แน่ใจว่าใครเป็นรองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษานั้น สำหรับนายบรร
ลือ กงจันทร์ ข้าฯ จำได้ว่ามาเป็นรองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2518

ซึ่ง ตามที่ข้าฯ ให้การไว้ครั้งแรกว่าผู้ที่ชุมนุมกันที่สนามหลวงตอนเย็นของวันที่ 4 ตุลาคม
2519 แล้วพากันเข้ามาชุมนุมในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และได้ใช้เลื่อยตัดโซ่ข้ามประตูรั้วมหาวิทยาลัย
ทางด้านหน้าหอประชุมใหญ่เสียหาย แต่ยังไม่ทราบค่าเสียหายไม่ได้เห็น บัดนี้ข้าฯ ได้สอบถามความเสียหาย
จากเจ้าหน้าที่ที่ดูแลของมหาวิทยาลัยฯ แล้วได้รับรายงานว่าเสียหายประมาณ 200 บาท ข้าฯ จึงขอตีราคา
ค่าเสียหาย 200 บาท โฉนดเสียหายดังกล่าวเป็นของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ซึ่งเป็นทรัพย์สินของราชการ
เป็นความจริง

อ่านให้ฟังแล้ว รับว่าถูกต้อง

ลงชื่อ 401
" พ.ศ.อ.

ทนาย
สอบสวน พิมพ์, อ่าน